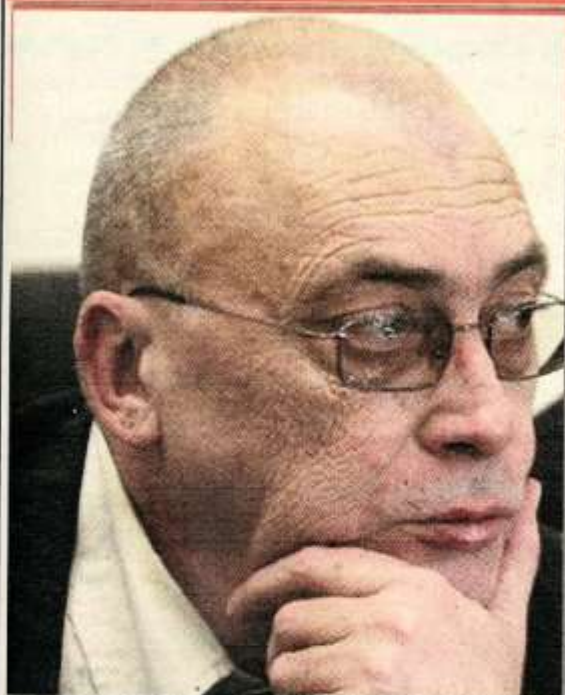

Vrem o țară ca afară!

1 octombrie 2014! A început un nou an universitar! Început de drum pentru unii, sfârșit de drum, dar început de alt drum, pentru alții. Visuri, speranțe sau resemnări încep sau continuă în acest an universitar.

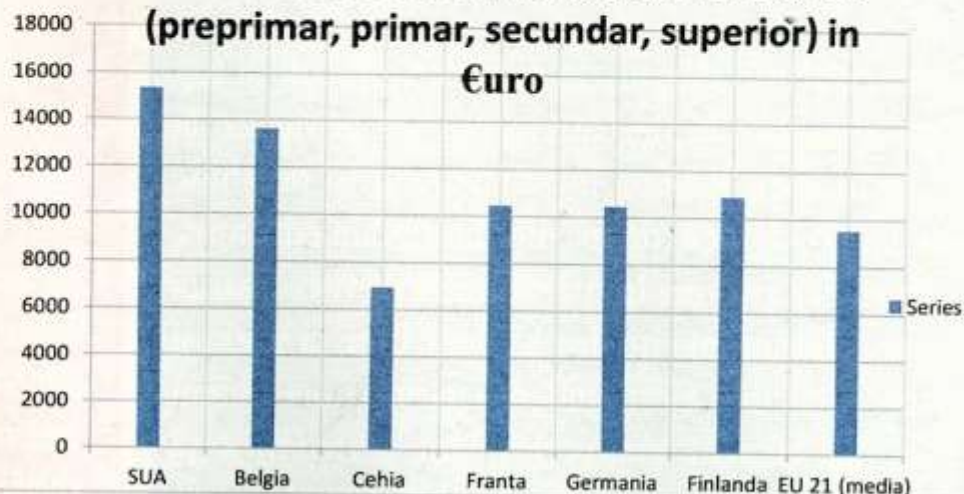
Tot acum au început și „Târguri ale Educației”. Mari universități din lume vin să-și prezinte oferta educațională într-o țară în care sistemul propriu de învățământ este

criticat de politicieni ca fiind neperformant. Nu vi se pare „ciudat” acest lucru? Universități care se găsesc în „top 500” vin să racoleze „tâmpiții noștri”! Scuze pentru sintagma „tâmpiții”, dar nu eu am folosit-o prima dată! Ea a fost lansată de la cel mai înalt nivel politic! Vă mai amintiți? Adevărul este altul. Școala românească, în ciuda subfinanțării și a salariilor neatractive, are dascăli care-și iubesc meseria, care dau tot ce-i mai bun din ei copiilor din clasă. Astfel se explică de ce universități din „lumea bună” vin să-și racoleze studenți la noi, oferindu-le burse și plata studiilor. În fapt, ei știu că școlarizarea din primii 12 ani costă bani, nu așa mulți la noi, dar statul cheltuie totuși ceva. Fac deci, țările respective, o economie care la ei se socotește în mii de euro/dolari pe

cap de elev. Și ne iau „crema” absolvenților de liceu! „Head hunter” se numește asta! Vânatoare de capete, pe românește!

Totuși, ei cheltuie o groază de bani cu instruirea unui elev/student. Graficul următor, e drept, la nivelul anului 2010, dar nu cred că s-a modificat dramatic, este edificator (OECD, Education at a Glance 2014).

Cheltuieli de scolarizare la toate nivelurile
 (preprimar, primar, secundar, superior) în
 Euro

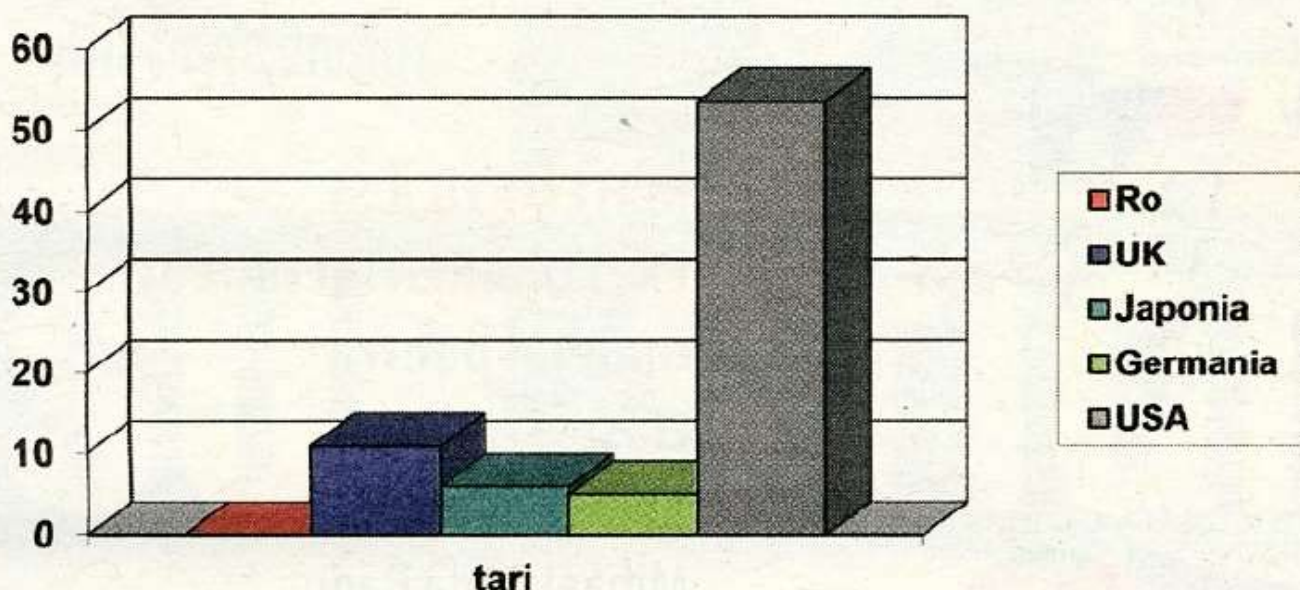
Care sunt universitățile care „vânează capete” în România? Sunt universități care sunt în top 100 (Shanghai)! Vedeți graficul următor. Dar și universități și din top 300!

(continuare în pagina 1!)

Vrem o țară ca afară!

(urmare din pagina 1)

Coroborând cele două grafice puteți face legătura dintre „costuri”, „calitate” și „vânătoarea de capete”!

Sigur, se pune întrebarea ce ar trebui să facem pentru a ieși din această situație. Câteva măsuri se impun de urgență, cum ar fi:

Alocarea în următorii ani a „nerespectatului” 6% din PIB învățământului, pentru a începe să se vadă niște rezultate!

Crearea/Promovarea/Sustinerea unor reviste naționale care să fie cotate ISI, reviste care să acopere întregul spectru de domenii.

Ierarhizarea obiectivă și restructurarea instituțiilor de învățământ superior.

Regândirea sistemului de finanțare al instituțiilor de învățământ superior pe cicluri de studii și performanță.

Motivarea absolvenților cu performanțe deosebite de a-și alege o carieră în învățământ.

În cele din urmă, dar nu ultima, trebuie eliminată impostura din universități!

A bon entandeur, salut!